

KARDINAL FRANC RODE je vodil slovensko romanje v Porčinj ob 163. obletnici Marijinih prikazovanj

Marija združuje Furlane in Slovence

Rdeča nit slovenskega romanja v soboto 1. septembra je bila želja po še večji solidarnosti. To romanje je privabilo v Marijino svetišče veliko število vernikov. V Porčinj, gorsko vas, ki leži v občini Ahten, kjer se je septembra 1855 Marija trikrat prikazala deklici Terezi Dush in z njo govorila v krajevnem slovenskem narečju.

Slovesno koncelebracijo sv. maše je ob tej priložnosti vodil slovenski kardinal Franc Rodé, častni nadškof mesta Ljubljane. Kardinal je prišel v Ahten že zelo zgodaj in se povzpел v Porčinj. Ob cesti, ki Porčinj povezuje z Ahtnom od petdesetih let dalje, se je za kratek čas ustavil, da bi blagoslovil Devici Mariji posvečeno kapelico. Nezanosljivo vreme je preprečilo darovanje maše v kapeli Jankona, ki so jo postavili na kraju prvega Marijinega prikazovanja. Kardinal pa se je kljub temu tam ustavil za kratek čas. Pozanimal se je, kakšne so razmere v vasi, koliko je vaščanov (teh je manj kot deset) in o življenju v skupnosti, ki mu daje močno spodbudo dejavnost društva Pro loco Amici di Porzus.

Kardinala Rodéta je pred vaško cerkvijo sv. Janeza Krstnika in sv. Lucije pričakala številna skupina ro-

Kardinal Franc Rodé je blagoslovil novo kapelico ob cesti v Porčinj in je obiskal Jankono na mestu, kjer se je Devica Marija prvič prikazala.

marjev iz Slovenije in drugih krajev, ki se je za tem udeležila maše.

»Danes sem tukaj med vami, kot romar, kot kristjan, ki se sreča z drugimi kristjani, ki se priporočajo Materi Božji na tem kraju, kjer se je po pripovedovanju in prepričanju krajanov leta 1855 prikazala Marija desetletni deklici Terezi Dush. Zanimivo, da se je prikazala deklici, ki ni bila pismena, ni znala brati, ni znala pisati, medtem ko v tistih letih v teh hribovskih malih vajah ni bilo nič posebnega. In govorila je jezik, ki so ga govorili vsi ljudje tega kraja. Govorila je slovensko, seveda tukajšnji dialekt, kot smo v tistih

letih vsi Slovenci v vaseh govorili svoj dialekt, svoje narečje. Kaj je hotela povedati Marija s tem, najprej, če mi dovolite, neko kulturno sporočilo: spoštovanje narodnih kultur, spoštovanje lastnega jezika, spoštovanje narodnih običajev in priznanje narodne istovetnosti. To je v bistvu prvo, kar lahko rečemo, nam sporoča Marija, ki se prikaže tej deklici Terezi Dush in jo nagovori slovensko,« je v homiliji dejal kard. Rodé.

Drugo sporočilo je duhovne narave in se nanaša na spoštovanje praznikov in na to, da se vzdržimo preklinjanja.

Ko je prikazovanja v Porčinj primerjal z

Lurdom in krajem La Salette, kjer je Marija govorila v krajevnih različicah okcitanščine, je Rodé omenil, med mnogimi, Aleša Rupnika župnika v Kanalu ob Soči, msgr. Marina Qualizzo in Cirila Cargo, ki so prispevali k temu, da so dogajanje v Porčinj spoznali tudi v Sloveniji. Zahvalil se je duhovniku Vittorinu Ghendi, ker pomaga, da sta Furlanija in Slovenija

preko svetišča bolj združeni.

»Tukaj živita v sosedstvu dva naroda: slovenski in italijanski; Furlani in Slovenci. In vemo, da je bilo v preteklosti marsikaj hudega med nami, od ene in druge strani. In glejte, Marija, naj ustvari tisto vez prijateljstva, ki naj se utrjuje tudi v naši novi evropski zavesti. V zaves-

ti, da smo narodi s krščanskimi tradicijami, narodi s krščanskimi vrednotami,« je poudaril kardinal.

Odgovorni pastoralni skrbnik v Porčinj Vittorino Ghenda se je spomnil dogodkov izpred 22 let, ko so prišle v vas številne skupine romarjev in razni škofi. Župan iz Ahtna Sandro Rocco je izrazil prepričanje, da bi moral Porčinj biti bolj znan zaradi čaščenja Marije kot pa zaradi dogodkov, ki so se zgodili ob koncu druge svetovne vojne.

Po županovem mnenju že samo dejstvo, da je Marija govorila s Terezo v krajevnem slovenskem narečju, poudarja pomembnost kardinalovega obiska v Porčinj. Ta bo prispeval k še večjemu zblizanju kultur, ki se dotikata, a sta tako različni, in h gradnji novih mostov. Ob zaključku bogoslužja so v sodelovanju z društvom Pro loco Amici di Porzus prisotnim pridedili kosulje v bližnjem romarskem središču.

Članke v italijanski in slovenski prevoda
Jelka Daneu Cvelbar
(jelka.daneu@gmail.com)

UMRL PATER CIRIL ČARGA, ki je še posebej zaslužen, da se je med Slovenci razširila pobožnost do Svete Marije iz Porčinja

Nenehno je vabil v »slovenski Lurd«

Vsredo, 10. oktobra, v 102. letu življenja je odšel h Gospodu duhovnik-lazarist Ciril Čarga, nekdanji misijonar na Kitajskem, v Italiji in Kanadi. Poznan in priljubljen je bil tudi med Benečani. Še posebej je zaslužen, da se je med Slovenci razširila pobožnost do Svete Marije iz Porčinja. Bil je tudi član gibanja Fokolarjev.

Pater Čarga se je rodil 3. julija 1917 v Idriji pri Bači. V redovniško bogoslovje misijonske družbe sv. Vincencija Pavelskega (lazaristi, CM) je vstopil 30. avgusta 1934, večne zaobljube je opravil 31. avgusta 1936 v mestu Chieri pri Turinu. V zavodu je bil vzgojitelj apostolske šole (srednja izobrazba za fante), v kateri so jih pripravljali za bogoslovje. S sobratoma (g. Janez Kopač in g. Karel Wolbang) je nekaj let deloval v misijonih na Kitajskem, in to vse do izгона s strani komunistične oblasti. Sobrata sta nato šla v Philadelphio

(ZDA), g. Čarga pa v Italijo. Skupno z misijonarjem Alojzjem Grilom CM iz Mirna sta vodila misijone v Sassariju na Sardiniji in drugod po Italiji.

Iz turinske province Misijonske družbe je g. Čarga šel v Kanado leta 1977. V letih 1978-1983 je misijonaril po slovenskih naselbinah v Britanski Kolumbiji in Alberti. Nato je bil 11 let župnik pri Lurški Materi Božji v Winnipegu, Manitoba. Leta 1984 je vstopil v slovensko (jugoslovansko) provinco. Od leta 1994 do 2000 je bil kaplan pri Mariji Pomagaj v Torontu. Po 24 letih v Kanadi se je novembra 2000 vrnil v Turin, svojo prvotno provinco. Nato je prišel v Viden. Po navodilih takratnega škofa, in dokler je mogel voziti

avto, je maševal med Beneškimi Slovenci v nediskih in terskih dolinah. Po njegovi zaslugi se je slovenska beseda po mnogih letih spet slišala v številnih cerkvah. Nato je pomagal na Sv. Višarjah. Zaradi zdravstvenih težav se je vrnil v zavod lazaristov v Viden.

V tistem obdobju si je še posebej privadeval, da bi predstavil tudi širši slovenski javnosti Porčinj kot slovenski Lurd. Veliko se je trudil, da bi se zgodba o prikazovanjih Matere Božje slovenski deklici Terezi Dush poznala v Sloveniji in med zamejskimi Slovenci. Za to ga je še posebej pohvalil tudi kardinal Franc Rodé med homilijo v Porčinj 2. septembra letos.

Pater Čarga je dal pobudo za slovenska

romanja v Porčinj ob začetku in kocu vsake poletne romarske sezone. »Pojdimo v Lurd! Ne v francoski, ampak v ta naš slovenski Lurd v Porčinj, pri Čedadu, k »Mariji žanjici«, tako imenovani, ker se kaže s srpom v roki, kakor tistega septembra leta 1855, ko se je prikazala mali slovenski deklici in se je z njo »po naše« prav po domače, tako kot se zdi še nikjer, z njo pogovorila,« je napisal v vabilu, ki ga je naslovlil slovenskim vernikom ob slovesnosti 14. aprila 2012.

Od leta 2016 je p. Čarga živel v domu Casa di ospitalità e cura San Vincenzo v Turinu, da bi na stara leta šel tja, kjer je kot mlad deloval in največ prispeval. Tam je umrl.

Na njegovo željo so ga pokopali v domačem kraju, župnija Idrija pri Bači. Pogreb je bil 17. oktobra. Somaševanje je vodil ljubljanski upokojeni nadškof msgr. Anton Stres.